

გაზეთის ფასი:

12 თვე . . .	10 მ.	— კ.
11 ,, . . .	9 ,,	50 ,,
10 ,, . . .	8 ,,	75 ,,
9 ,, . . .	8 ,,	— ,,
8 ,, . . .	7 ,,	25 ,,
7 ,, . . .	6 ,,	50 ,,
6 ,, . . .	6 ,,	— ,,
5 ,, . . .	5 ,,	50 ,,
4 ,, . . .	4 ,,	75 ,,
3 ,, . . .	3 ,,	50 ,,
2 ,, . . .	2 ,,	75 ,,
1 ,, . . .	1 ,,	50 ,,

ოვერს

№ 296 ყოველ დღიური საკოლიტიმო და სალიტერატურო გაზეთი № 296

წლის ფასი და წილი:

1. ხელის მოწერის დროს — 5 მ. და თბილისის 1-ს—5 მ.
2. ხელის მოწერის დროს — 4 მ., მარტის 1-ს—3 მან. და მარიაპოლისის 1-ს—3 მ.
3. ხელის მოწერის დროს — 3 მ., მარტის 1-ს—3 მ., თბილისის 1-ს—2 მ. და ენკენის 1-ს—2 მ.

ენიკ ამ ვადაზე ფულს არ შემოიტანს, გაზეთის გაგზავნა მოეხდება.

განცხადებანი იმ კერძო კაცთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც იმყოფებიან ანუ რომელთაც აქვთ თანხონი უმთავრესი კანტორები თუ მმართველობანი კავკასიისა და მიგრ-კასპის მხარეს ვარაუდში, მიიღებინ მხოლოდ საავტობო ხაზების ლ. ე. მეტელის და ანბ.ის განცხადებათა კანტორის მიერ: Москва, Краковское предместь, 53, Париж, 8 Площадь Бирижи.

კავკასიის ვარაუდ ქალაქებიდან მიღებულ განცხადების ფსი მე-4 გვერდზე ორი შუერთია სტრეიფზე, ხოლო პირველზე—ერთი ანაზი.

ტელეფონი № 63. წარმოდგენა № 11 (აბონემენტის ვარაუდი).

სახსნილო თეატრი
ოთხშაბათს, 29 დეკემბერს, 1904 წ.

◆ **განცხადების ნიშნა** ◆
ქართულ დრამატული დისის მიერ წარმოდგენილი იქნება თავ. ა. ი. სუმბათაშვილის ცნობილი პიესა

ლ ა ლ ა ტ ი

დრამა-ლეგენდა 5 მოქმე., თავ. ა. ი. სუმბათაშვილისა, თარგ. კ. მუსხის-შავერ.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქენი ტ. აბაშიძე, გაბუნია-ცაგარელი, ჩხეიძე, კარგარეთელი, ნებერიძე ზ სვ.; ბანნი ვ. აბაშიძე, მესხი, გუნი, სვიმონიძე, ივანიძე, შალიკაშვილი, ქორიძე, იორდანიშვილი, საფარაძე ზ სვ.

სეზონის ბილეთი გაუქმებულია. ◆ **დასაწყისი საღამოს 8 საათ.**

მზადდება წარმოსადგენად: "კრიტიკა", "იულიოს კეისარი", "რუი-ბლანკი", აზიანის ახალი პიესა "სამშობლოს ბურჯნი" და სვ.

ამსახურის დირექტორი. მთავარი რეჟისორი კ. მუსხი.

ქართულ კალთა ამხანაგობის
სახელოსნო სკოლის მოწვევით ნახევარზე მეტი გულისხმობის უღირსი ტფილისის მცხოვრებთა ხელისაწი და ქვერ-იხერის ოჯახებს, ამისათვის გამგებთა ქალთა ამხანაგობისა უმორჩილესად სთხოვს ქართულ ქველ-მოქმედთა, ვაჭართა და ხელოსნთ აღმოაჩინონ რაიმე დანახარება ამ საიდუმლოდ.

ყოველი შემოწირულობა მიღობით მიიღება სახელოსნო-სკოლის სადგურზედ, ვერა, სახლი ალექ. განაშვილისა, № 6. (5-1)

ტფილისის სახსნილო თეატრი.
ანტრეპრიზა სიმპერ. თეატრის არტისტის

ლ. დ. დონსკოისა

სამშაბათს, 28 დეკემბერს,
ლ. დ. დონსკოის მონაწილეობით,
მონაწილეობას მიიღებენ: ქენი დიბარტივა-პოკასოვისა, ტამკეივი, ტულუგოვი, ბუნაკოვისა, ხორიანოვისა, და სვ.; ბანნი დონსკოი, პოლიუანოვი, ვალეკო, დემიანენკო, ბაგრაძე, ზალინსკი, მურათოვი და სვ.

ბალეტს განაგებს ჯიშინსკი. პრიმა-ბალეტინა **ლენჩავასკია**.

წარმოდგენილი იქნება

ნ ა მ რ ე ნ ი

თავს 4 მოქმე., 6 სურ., მუსიკა რუსისტიკისა.
უფროსი რეჟისორი ს. ფ. კიტეიკო.
კაბლეისტირი ა. კახიჯაძე.
მონაწილეობას მიიღებენ:
დასაწყისი 8 საათზედ.

ოთხშაბათს, 29 დეკემბერს,
ქართულ დრამატული დისის არტისტების მიერ

ლ ა ლ ა ტ ი

დრამა-ლეგენდა 5 მოქმე., ად. სუმბათაშვილისა, თარგ. კ. მუსხის-შავერ.

სუმბათს, 30 დეკემბერს,
ლ. დ. დონსკოის მონაწილეობით,
წარმოდგენილი იქნება

მ ა ნ ო ნ ი

თავს 5 მოქმე., მუსიკა მუსიკისა.
მზადდება წარმოსადგენად კომოპოზიტორი ანტონიო, მუსიკა ზუბინსკი, და ოპერა მანდარინის შვილია ც. კიულისა.

ბილეთები იხილეთ.
გამგე ი. კულევი.

3. ს. მუსხელაშვილი—კიროსისა და დიდის მთავრის ქუჩების კუთხე, სახლი სვანაშვილისა, № 11. შიადეს თვალთ ვადა-მყოფებს: დღით 12—2 ს., საღამოთა 6—7 ს., გარდა სამშაბათისა.

დასაწყისი ალმასანდრა.—ფორსი-მელიტოვისა და პარონის ქუჩის კუთხე, ფოსტის ნიშნის მესხიშვილის სახლი, № 18, იღებს ვადა-მყოფებს დღით 9—11 და საღამოთა 6—8-ჯე.

მთავარი სპირიტოზი. ვეტერნარის ქუჩა საყუარის სახლი.

ალმასი-მისიშვილი, სარდაფის სა-რდაფის-ქე. იღებს სადესტრქო ვადა-მყოფებს და საზარ-სქესებოვ ორგანოებით დასრულებულთ ვადა-მყოფებს, წამუადგებს 5 საათად 6-მდე. ოდგას ქუჩა, № 15.

ოქის ანგუზი
დამაფხვი და წარმომადგენელი.

პორტ არტური. რუს ველ. ა. ი. მე-თაურში პორტ არტურის შესახებ წერია: „პორტ-არტური შესანიშნავი ძველია უბედურ ხალხის დაღუპვის მთავარბაზა მეტოქობის გამო. ევროპელებმა პორტ არტურის შიშველობა გაიგეს და ჩინეთს ამ ადგილის ციხის აშენება ურჩეს, ჩინელებმა ფორტებისა და დოკების აშენებაზედ ევროპელებს იწინებოდა ხელმძღვანელობით მილიონები დახარჯეს. ფორტები კი ააშენეს, მაგრამ მისი დაცვა ვერ მოახერხეს და ამიტომ ეს ფორტები იპატივდება პირველსავე იერიშით აიღეს. იპატივდება იქ ვერ გამაგრდნენ: რუსეთსა, საფრანგეთსა და გერმანიის ძალიანობებმა თავისი გაიტანა და იპატივდება ციხე დასაწყისი. მალე ეს ციხე რუსეთს ჩაუვარდა ხელში, იპატივდება ეს საშინელი გულნატკენი დარჩენი. ხელმძღვანელებს მილიონები ფორტებისა, დოკებისა, შენობებისა გაეშროს ნებისა და კრიტიკების აშენებაზედ. და აი, ყველაფერი ხელმძღვანელ დაიღობა, განადგურდა, გაოხრდა და იპატივდება დაღობა დარბაზი, პოლიტიკურ მეტოქობას, მოუხმადებლობას, თვითნებობას და პოლიტიკოსთა სიბრძნეს მსხვერპლად შესწირეს თითქმის ახალგაზრდა ჩინელისა, იპატივდება და რუსის სიციხე. რამდენიმე ასი მილიონი დაიღობა ტყველად, უბრალოდ და უსარგებლოდ განათლები და კაცობრიობისთვის. მერე რამდენი საჭირო და ყველა საქმის გაეთება შეიძლება და ამ მილიონებისა, რამდენის საქმის გაეთება შეეძლო დახოცილთა და რამდენი რამის გაეთება შეიძლება და ამ მილიონებისა ნაღვან-საშრობით, რომელიც მათსავე ძეგლისა და მეგობრების უღრმოდ და უზაროდ დაღუპვად დიხარჯა: პორტ არტური ერთ და იმეფ დროს კაცობრიობისათვის საშინელებაც არის და საერთა შორისო რძლის ისტორიაში უბედური და საზარელი ხანატი.

პორტ არტური—რუსეთი არ არის, რუსის ხალხისთვის პორტ არტური უცხოა, გაუგებარია, რადც შორეული და მიუწვდომელი სახელია. პორტ არტური ჩინეთის მიწის ნაწილია, სადაც რუსეთმა იმპერატორისა და მთავრობის მიერ შეტანა და შეიქმნა. თუ პორტ არტური არ გვეტყობა, უფრო კარგი, რადგან უფრო ნაკლები დარდი და ხარჯი გვეტყობა. მაგრამ რუსეთი არ დაიფიცებს ამ საშინელ ხოცვა ელტვის, არ დაიფიცებს ძალიანობისათვის პოლიტიკის ტრადიკულ ნაყოფსა და ხალხის ამ უბედურსა და უწყალო ვეარაკსა. ამ მსხვერპლმა ქვე-უნდა ვეაწყალოს. ამან გინს უნდა მოგვიყვინოს და დავაგრძელოს, რომ იქ,

ჩვენთვის უცხო შორეულ აღმოსავლეთში კი არ ვეძიოთ ჩვენი საქმე, იქ კი არ უნდა ვეძიოთ ჩვენი ძალა, ღონე და ამ შესახარის მსხვერპლი სხვის მიწა-ადგილი კი არ უნდა წავართვათ და მოვტაცოთ, არამედ აქ, რუსეთში, ჩვენ შორის. აქ, ჩვენს მიწაზედ უნდა მოვიტყინოთ ჩვენი ხსნა და შევლა, აქ უნდა ვიფიქროთ ჩვენს თავზედ და იმზედ, რომ ჩვენი უკანასკნელი ლუკმა ტყუილად არ გვეკარგებოდეს, რომ ხალხის კენესა და ხმა მთავრობის მივიღეს, რომ დიდებული საერთო საქმე ხალხის წარმომადგენლებმა განაგონ. უნდა ვიფიქროთ, დროა თუ არა, რომ ჩვენ შორის თავისუფლება და წესიერება დამყარდეს.

იმეფ პორტ არტურის შესახებ გაზეთი „რუს-ი სწერს: „შეგები ჩიკეთი... პანა-შვილი გადაიხადეთ... კაპიტულაციის ხელი მოაწერეს. ჩვენს ეროვნულ თავმოყვარობას შიგ გულში უკინეს, შეუბრალებელმა ბედმა საშინელი რამ გვარგუნა, ეხლა მხოლოდ ერთი რამ გვეჭირა: აზრისა და საქმის ერთობა. დროა ბოლო მივიღოს რუსეთის ხალხის ძალთა დაყოფას; ხალხის დაუხმარებლად პორტ მთავრობა ისევე ვერ მოეგვა ჩვენს უბედურებს, როგორც ვერ მოეგვა 1812 წელს. მთავრობა და ხალხი უნდა შეერთდნენ, თორემ რუსეთს 1/10 სძინავს, მკვდარია. ამ დაცუვად დავამარცხა და შეგვარკვევინა. ხალხმა თვითონვე უნდა მოიფიქროს თავის მდგომარეობა და თვითონვე უნდა შეშელოს თავის საქმესა.

ნაშინი დნი-სწერს: შორეულს აღმოსავლეთში რუსეთის ახალშენის ბუდე, გლახაკთა ნახევარ მილიონით აშენებულმა ზამინდინე ათი ათას ახალგაზრდათა სისხლით შორეულში პორტ არტურმა თავის დროს გამარჯვებულ იპატივდება ვერბო წინაშე დახარა, გვერდებზე ჩვენი დამხმარებელი იმეფი, დახოცილ-აქცილეთა სიციხე, მაგრამ იმეფ დროს რადც იღუმელი ხმა გვეუბნება, რომ ჩვენი მსხვერპლი ტყველად არ დაიყარება. იპატივდება პორტ არტური აიღეს. რასა გვძრძობთ ამის შემდეგ? მტრისაზედ სიძულველსა? სამაგიერო გადახდის საჭიროებასა და შურისძიების სურვილს? არა, პორტ არტური სვესტრალიის პორტისა. სვესტრალიის ჩვენის ცხოვრების ძირელი იყო, პორტ არტური კი ჩვენს ნეტად წამოცმული ძვირფასი ბეჭელია. ხალხი შეწირულს მსხვერპლსა გრძობს, პორტ არტური კი—არა, ხალხი ამ დანაჟარეს ქონებრივად არ იგრძობს და, მასასადამე, არც შურისძიებას ისურვებს; მაგრამ სამაგიერო იგრძობს იპატივდება უბრალოდ და უსარგებლოდ უბრალოდ და უსარგებლოდ განათლები და კაცობრიობისთვის. მერე რამდენი საჭირო და ყველა საქმის გაეთება შეიძლება და ამ მილიონებისა, რამდენის საქმის გაეთება შეეძლო დახოცილთა და რამდენი რამის გაეთება შეიძლება და ამ მილიონებისა ნაღვან-საშრობით, რომელიც მათსავე ძეგლისა და მეგობრების უღრმოდ და უზაროდ დაღუპვად დიხარჯა: პორტ არტური ერთ და იმეფ დროს კაცობრიობისათვის საშინელებაც არის და საერთა შორისო რძლის ისტორიაში უბედური და საზარელი ხანატი.

სვერელი ამბები. ამბობენ, აღმირალი როკესტრის სკრადლოვის მაგიერ შორეულ-აღმოსავლეთის ფლორის უფროსი მაგიერად დაინიშნება, სკრადლოვი კი იწინარეობს პეტერბურგში დამარჯვებულად, და მესამე ესკადრის მომხმადებელს შეუდგება. სკრადლოვი ამ ესკადრის უფროსად იქნება დაინიშნული (რ. ვ.).

წერის სწერს: ჩვენ დანამდვილებით ვიფიქროთ, რომ ინგლისელები როკესტრის ესკადრის ფეხ და ფეხ მისდევნენ და თვალყურ ადევნებენ.

გერმანიის მთავარ შტაბის გაზეთი, „მილ-ფაის ანგარიშით ამ წლის დამლევა-მის იპატივდება შეუძლებელი საბრძოლველად 849,000 გაწვრიანილი კაცი გამოიყვანოს (5. ვ.)

„დელ. ქრ.“-ს გაზეთი, რომ როკესტრის ესკადრის გაზრდის გარის შემოვლის აპირებდა, „სტანდარტ-ა-სწერს: ოდეს-მე მადეგასკარდგან ცნობა მოვიდა, რომ როკესტრის ესკადრის ზოგს გემს დიდი ნაკლებევენება აღმოაჩნდა (5.)

„ვენეც. გაზ.“-ი იუწყება: მის შემდეგ, რაც ომი დაიწყო, რუსეთმა შორეულ აღმოსავლეთში რკინის გზით გაგზავნა 537,000 ჯარის კაცი, 10,800 აფიცერი და 118,000 ცხენი. ომის დაწყებამდე შორეულ აღმოსავლეთში რუსეთს 100,000 კაცი ჰყავდა, ეხლა კი სულ 700,000-მდე უნდა იყოს (რ. ვ.).

„ბერ. ტაგ.“-ს ტოკიოდან ატყობინებენ, რომ ვოლუნტარის ფორტის ასაღებად წასულ ჯარის თვით გენერალი ნოვა წუშდელია.

„ნ. ვ.“-ის სამხედრო მიმომხილველი ამბობს, „მართალია, პორტ არტური ექვს სვესტრალიის უღრმად, მაგრამ მის აშენებაზედ კიდევ 100 მილიონი რომ დავებნარჯა, უფრო კარგი ციხე იქნებოდაო.

სახლი ანგუზი
შეგვიანდნ დაბრუნებულა ზოგადგოვანისა ა. კახიჯაძე ჩერქეზისა, რომელიც მხეხე ბრძოლის დროს დაიჭრა, თავად ჩერქეზულის ოარი ქროლოზა მიუღია: ერთი—მარცხენა კურის ძირში მოხედრია თათვის ტყევი და მარჯვენა გავსულა, მარჯვენა-კურის ნატეხი მოხედრია, მარჯვენა ფეხის წვეგი და დაზუქნია. თრთავე ქროლოზა გარჯად მორჩენია, მხოლოდ განხდრია და ცოტათიდანად დაქრული აქვს მარცხენა კურა.

* * * **მ. კ. გ. ალ. ტარსაძის დაკრძალვა.**
გუგინ, 27 დეკემბერს, კალთაუბნის ეკლესიის გლავანში დაკრძალეს მთელს კავკასიასა და რუსეთშიც ცნობილი იუველისტი (თვალის ექიმი) გ. ალ. ტარსაძე. დასაფლავებას უარეულები ხალხი დაესწრა. განსვენებული ჯერ კიდევ ახალ გაზაფხვი იყო, მისმა ასე უდროოდ გარდაცვალებამ გული დასწყევტა ყველას, ვინც კი პირადად თუ შორიდანაც იცნობდა და განსვენებულს. გიორგი ალექსანდრეს ძე კარგა ხანს იყო იმერატორის მარია-ის სამზურველდის თვალის სამკურნალოს დირექტორად და ყველანი მადლობდნენ იფენ სეკუნდო იუს ამის სხენება.

* * * **ი. ივანიშისა და გვლ. შედეგაშვილისა „ბუნაშისა“ კვირას, 26 დეკემბერს, რიგგარეც მონაწილეობა გვეტყობს, ვეტყვალის თეატრში დანიშნული იყო ჩვენის სცენის ნიჭიერ ახალგაზრდა მსახიობთა ბანი ი. ივანიშისა და გვლ. შალიკაშვილის ბენეფისი, მაგრამ... ადარ შესდგა. მიუხედავად იმისა, რომ თურმე საჭირო იყო თეატრის ქი რის ბედ მისაგდად მხოლოდ იმის მართი, მაგრამ ქართულ მართის ამხანაგობის გამგებობას სუმბათაშვილ არც ბე მიუცია და არც მათხმენისათვის უნებუნება ეს ამბავი, რის გამოც ვეტყვალის თეატრი ვიღაც სწინე ატოვარავთი დაუთმოთ. ამკარად, პირში ჩაღა გამოავლეს როგორც მოხმენისეუთ, ისე საზოგადოებასაც, რადგანაც ბერსა ჰქონდ**

„ნოვ. ცრ.“ სწერს: ჩვენ დანამდვილებით ვიფიქროთ, რომ ინგლისელები როკესტრის ესკადრის ფეხ და ფეხ მისდევნენ და თვალყურ ადევნებენ.

გერმანიის მთავარ შტაბის გაზეთი, „მილ-ფაის ანგარიშით ამ წლის დამლევა-მის იპატივდება შეუძლებელი საბრძოლველად 849,000 გაწვრიანილი კაცი გამოიყვანოს (5. ვ.)

„დელ. ქრ.“-ს გაზეთი, რომ როკესტრის ესკადრის გაზრდის გარის შემოვლის აპირებდა, „სტანდარტ-ა-სწერს: ოდეს-მე მადეგასკარდგან ცნობა მოვიდა, რომ როკესტრის ესკადრის ზოგს გემს დიდი ნაკლებევენება აღმოაჩნდა (5.)

„ვენეც. გაზ.“-ი იუწყება: მის შემდეგ, რაც ომი დაიწყო, რუსეთმა შორეულ აღმოსავლეთში რკინის გზით გაგზავნა 537,000 ჯარის კაცი, 10,800 აფიცერი და 118,000 ცხენი. ომის დაწყებამდე შორეულ აღმოსავლეთში რუსეთს 100,000 კაცი ჰყავდა, ეხლა კი სულ 700,000-მდე უნდა იყოს (რ. ვ.).

პირველი კერძო სამკურნალო
მთავრის ნავსარდაინისა
(ქუთაისი, ვორცხვის ძველის პირდაპირ)
ვადა-მყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დ ი ლ ა მ ბ ი თ ი:

3. **ჩიბრანდია**, 9 საათად 10 საათამდე თვალისა, შინაგანი და ნერვების ვადა-მყოფობისა.

8. **ამბინიანი**, 11—12 საათად—კანი-სა, და ვენერიული ბორცვივად ვადა-მყოფობისა.

9. **ბახანანოვი**, 11—12 საათ, ქალისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

10. **მალაშვილი**, 12—1 საათ, ყელისა, ყურისა და ცხვირის სატკივისა.

11. **თახანანოვი**, 1—1/2 საათ, შინაგანისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

12. **ქარაბაბიანი**, 1—1/2 საათ, შინაგან და ბავშვების ვადა-მყოფობისა—სამშაბათობით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

13. **სოლოზანი**, 9—11 საათამდე კიბულისა ვადა-მყოფობისა.

ქალთა ექიმი **მ. ი. მანდაინი**, 1/2—2 საათ, ქალისა და ცხვირის ვადა-მყოფობისა.

ს ა ლ ა მ ბ ი თ ი:

1. **თახანანოვი**, 7/8—8 საათ, ბავშვებისა და შინაგანი ვადა-მყოფობისა.

2. **ბარანია**, 11—1 ს. უკუთხის სახლი და მუხრანის ვადა-მყოფობისა, აუტის ყველგან გამართავს საექიმო გინსატკას ექიმის დანიშნებით.

რჩვეა-დარბიებისა და რეცეპტების დაწერის ფსი ათი შუთი, ღარიბთათვის უფასოდ; ფსი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

ღირებულო სამკურნალო დოქტორი **მ. მანდაინი**.

Первая частная лечебница д-ра Мандаяна. Тифлисе противъ памяти. Воронцова. წ.

მარტოვლი მკურნალი:
გადავანიშვილი მიხილ, —უფროსი-ქუჩა, № 16, საყუარის სახლი. საღამოს 6—7 საათამდე.

მედიკალი კონსტანტინე ჯლისა-დის ქუჩა, სახლი მდღავისა, № 5

მანაშვილი გრიგოლ, —კონსტანტინე ქუჩა, № 19.

კაბილი ექიმი გ. მთავალაშვილი იღებს ვადა-მყოფებს 9 საათიდან საღამოს 5 საათ, ოდგას ქუჩა, № 31.

პირველი კერძო სამკურნალო
მთავრის ნავსარდაინისა
(ქუთაისი, ვორცხვის ძველის პირდაპირ)
ვადა-მყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დ ი ლ ა მ ბ ი თ ი:

3. **ჩიბრანდია**, 9 საათამდე თვალისა, შინაგანი და ნერვების ვადა-მყოფობისა.

8. **ამბინიანი**, 11—12 საათად—კანი-სა, და ვენერიული ბორცვივად ვადა-მყოფობისა.

9. **ბახანანოვი**, 11—12 საათ, ქალისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

10. **მალაშვილი**, 12—1 საათ, ყელისა, ყურისა და ცხვირის სატკივისა.

11. **თახანანოვი**, 1—1/2 საათ, შინაგანისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

12. **ქარაბაბიანი**, 1—1/2 საათ, შინაგან და ბავშვების ვადა-მყოფობისა—სამშაბათობით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

13. **სოლოზანი**, 9—11 საათამდე კიბულისა ვადა-მყოფობისა.

ქალთა ექიმი **მ. ი. მანდაინი**, 1/2—2 საათ, ქალისა და ცხვირის ვადა-მყოფობისა.

ს ა ლ ა მ ბ ი თ ი:

1. **თახანანოვი**, 7/8—8 საათ, ბავშვებისა და შინაგანი ვადა-მყოფობისა.

2. **ბარანია**, 11—1 ს. უკუთხის სახლი და მუხრანის ვადა-მყოფობისა, აუტის ყველგან გამართავს საექიმო გინსატკას ექიმის დანიშნებით.

რჩვეა-დარბიებისა და რეცეპტების დაწერის ფსი ათი შუთი, ღარიბთათვის უფასოდ; ფსი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

ღირებულო სამკურნალო დოქტორი **მ. მანდაინი**.

Первая частная лечебница д-ра Мандаяна. Тифлисе противъ памяти. Воронцова. წ.

მარტოვლი მკურნალი:
გადავანიშვილი მიხილ, —უფროსი-ქუჩა, № 16, საყუარის სახლი. საღამოს 6—7 საათამდე.

მედიკალი კონსტანტინე ჯლისა-დის ქუჩა, სახლი მდღავისა, № 5

მანაშვილი გრიგოლ, —კონსტანტინე ქუჩა, № 19.

კაბილი ექიმი გ. მთავალაშვილი იღებს ვადა-მყოფებს 9 საათიდან საღამოს 5 საათ, ოდგას ქუჩა, № 31.

პირველი კერძო სამკურნალო
მთავრის ნავსარდაინისა
(ქუთაისი, ვორცხვის ძველის პირდაპირ)
ვადა-მყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დ ი ლ ა მ ბ ი თ ი:

3. **ჩიბრანდია**, 9 საათამდე თვალისა, შინაგანი და ნერვების ვადა-მყოფობისა.

8. **ამბინიანი**, 11—12 საათად—კანი-სა, და ვენერიული ბორცვივად ვადა-მყოფობისა.

9. **ბახანანოვი**, 11—12 საათ, ქალისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

10. **მალაშვილი**, 12—1 საათ, ყელისა, ყურისა და ცხვირის სატკივისა.

11. **თახანანოვი**, 1—1/2 საათ, შინაგანისა და ბავშვთა ვადა-მყოფობისა.

12. **ქარაბაბიანი**, 1—1/2 საათ, შინაგან და ბავშვების ვადა-მყოფობისა—სამშაბათობით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

13. **სოლოზანი**, 9—11 საათამდე კიბულისა ვადა-მყოფობისა.

ქალთა ექიმი **მ. ი. მანდაინი**, 1/2—2 საათ, ქალისა და ცხვირის ვადა-მყოფობისა.

ს ა ლ ა მ ბ ი თ ი:

1. **თახანანოვი**, 7/8—8 საათ, ბავშვებისა და შინაგანი ვადა-მყოფობისა.

2. **ბარანია**, 11—1 ს. უკუთხის სახლი და მუხრანის ვადა-მყოფობისა, აუტის ყველგან გამართავს საექიმო გინსატკას ექიმის დანიშნებით.

რჩვეა-დარბიებისა და რეცეპტების დაწერის ფსი ათი შუთი, ღარიბთათვის უფასოდ; ფსი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

ღირებულო სამკურნალო დოქტორი **მ. მანდაინი**.

Первая частная лечебница д-ра Мандаяна. Тифлисе противъ памяти. Воронцова. წ.

ბილეთი ადგილი. ერთხელ შეჯდა მწვენი ხესა ღმარნიან ტოტი მოუტყდა, რომ იტყვიან, ისე მოუვიდათ სასუქი მობენ-ფისეთ.

* **შაჰის ხე**. 26 დეკემბერს ტუ. სა-არტიტო საზოგადოების სადგომში შა-ის ხე გაუმართეს ტუ. საქაქაო სასწ-ველებში მისწავლო დარბ მისწავლეს.

* **უსახლად საზოგადოების საყურადღებო**. ელექტრონის ტრამვაის ვაგონებს ქუჩის ბაშვები ეხვევიან გარსა სად-გურებთან და ზედა ხტებთან, როცა გატ-ნებულნი მიდის. ამ დღებში ერთი ბავ-შვი გადმოვარდა და ცხვირ-პირი სულ შესასხლიანა. ტრამვაის გატეხი ამას გა-რემიანებს ყურადღებას არ აქცევენ და შესასხლებელია დიდი უხედავობა და ტრამვადეს და მანძი თითზე კბენა გვიან-და იქნება.

* **მარცხა-გლეჯი ქუთაისში**. ქუთაისი-დან ჩამოსულმა გვაიმებს, ისე ადამე არ გაივიდს, რომ ქუთაისის ქუჩებში ავაზ-კები არ დაუხდენენ გამოვლენულს და არ გახარებენ. არ იხილებენ არც დარბ-დარტყას და არც მდიდარსა, თუ გაუხარებდა ვინმე, ჰკლავენ, სქრან და ასახიერებენ.

* **ქს. ფ.** 3-ს შეტერბურგთან ატყა-ბინები, რომ კარის მინსტრად ნაყოფს, სახელმწიფო საბუღის წევრს გრაფ ვორონ-ციგ-დაშკოვს ახალ თანამდებობას აძლე-ვენია.

* **გაგ.** 1-ის სიტყვით, ყურნალ ემოგ-ზაურისა რედაქტორ-გამომცემელს შუამ-დგომლობა აღუბრავს, ნება მიეცეს, რომ ყოველ თორთა ქურნალი ქოველ-კვირეუ-ლად დაეკავთათ.

* **ტფილისის სამხედრო საავადმყოფო**ს უფროსი ტროიკევი დაინიშნა ტფი-ლისის კომენდანტის თანმდებლობის ადამ-სრულებლად.

მეტად ცუდი ამინდები სდგას: ჯერ იყო და გამუდმებულმა წვიმებმა მოგვანერა თავი, მერ მოჰყვა დიდი და ყინვა. მდინარეები აღიდა; როინულ ბორანი წვიცილიან; გზები ისე გაუწუდა, რომ ცხენისნასკ უჭირს ვალო. მოსწავლეები ათ საათზედ ძლივს გროვდებიან სკო-ლაში უზგობის გამო. არ უნა, არაფერ იმ ველოა ჩვენს უპატრონო კოტეჯში: ამ ახალ წლიდან იმდენ გვერანა, სახელ-მწიფო საავადმყოფოს დაგვიარსებენ ამაღლებში, რადგან ფიზიკატორი შე-გვიანდა და გუბერნიის ექიმოქ თანხმაც იყო, რომ ამ კოტეჯში დაარსებულიყო, მა-გრამ გაგვიტრუდა იმეტი. საავადმყოფო და, ბილადლი არსდება და ჩვენ კი დავრბო-ბორში ჩილა-გამოვლენულნი ისევ უპატ-რონად, უქტიმო, მფათაიკების და მკითხვა-მარჩილების სინაზარად. ბილად-ლი ჩვენ გვახლავს 25-30 ვერსის მან-ძილზედ და რას გამოგვადგება იქაური საავადმყოფო! რა გავწყობა. აღბად, არა გვეყოლია დახმარებ და გულ-შემატყვი-არ; ბილადლი მეტი აღმოჩნენ და კი-დეცა წიოდეს. საავადმყოფო ჩვენთვის იყო საჭირო, თორემ ბილადლი რა უჭირ-და; სხვას რომ თავი დაენებინა, გზა-ტყვილი მშენებელი აქვთ ქუთაისში და კოველივს ახერხებენ, ჩვენ კი მიმ-წვედულნი ვართ მივებში, მდ. როინს გაღმა და ოკოპირდგან დაწყებული აბრილიმდ, რაც უნდა გავეკორდეს, ექიმს ვერ მოვიყვანთ დაბა სამტრედილ-გან. მოწყვეს ნამდვილი ფაქტი ჩვენს ვა-კირეგულის მდგომარეობას, რომელიც მე თვითონ მუშავ 7 დეკემბერს: ბავ-შვი გამიხდა ავად, ექმის წლის ვაფი-გავაზავე კაცი და სამტრედილის ექიმთან; დღამდამდის სამი საათი იყო; ექიმი მაშინვე გამოეშურა ეტლით, მაგრამ მო-აგდა რა მდ. როინს, ვეღარ გამოვიდა ბორთან, რადგან დაზიანებული იყო და თან მეურვეები მიგდომოდნენ მდინა-რეს, იქპაროდნენ გასვლას და ექიმი ეტ-ლით არ გამოეშვეს. თუმცა ბევრი ეტე-ვი ექიმი, ავადმყოფთან მივიღარი; გამი-შვითა, მაგრამ არა გუვიდდა-რა და ისევ გაბრუნდა სამტრედილაში; იმ ღამეს ვეღარ მომასწავრა და ცუდად იყო ჩემი საქმე, თუ ფერმალი არ დამსწრებდა. მეორე დღეს სიამოის ძლივს მოაღწია ჩემთან ექიმმა და ავამყოფ ბავშვს აბოპირინა შემწევობა. ამ გვიარ სურათებს ბევრს შეხედებით აქეთ. საავადმყოფო რომ დაარსებულიყო, იქნებ გზებში შეკეთე-ბულიყო და ცოტა გვეშვედებოდა. ბევ-რი იმეცადინეს საავადმყოფოს შე-გვიანდა ამდღებში მსებერებელ მძათა გ. ბ. და ვლ. ჩიკავაძეებმა, მაგრამ ორ-სამ კაცს რა ექმნა! ისინი რომ სცილდებოდ-იქ დაარსებულიყო, ვინის სჯობადობე-ბა და სხვამ ვანში იხიბოვენ, ვავაზავენ თხოვნები, ყველამ თავის ენაში მიინ-დობა, მაგრამ ყველა დღაცევა ხახა გა-მომსწარლა. შეგვრებულიის ძალით რომ ემუშავნათ, საავადმყოფო არ ასცილდებოდა

ჩვენ კუთხეს. —ამას წინადაც მოგახსენე ივერისა მითხველებს, რომ ს. ბგვანში გზები არასოდეს არ გაკეთებულა და მსებერებლები ტლახში ირჩობიან; ეს-ლა ადგილობრივ მუდლისი მამა გიორგი ტყეხალაშვილის თოხნობით იქ განუწ-რახათ ბილადლი-ორპირის გზიდან სო-ფელში მიმავალი თავი გზა იჯარით გას-ცენ და გააკეთონ; ხარკი უნდა გამოი-ლოს ყველამ, განუწრვალად წოდებისა. მადლობის ღირსია მამა გიორგი ამ ვა-რის ინიციატორობისათვის და ვუსურვებთ დავეყრიდებინარს ეს კეთილი საქმე. ხალხს მოლაპარაკება ჰქონიდა და ყველა თანახმა გამხდარა. ამ კეთილ საქმისთვის მუდლის სტ. ნადირაძის ასულს კაცის-ტინა ნადირაძეს ასე მანეთი შეუწირავს და კიდევდა დაუწერებელი მუშეები გზა-ზედ. ჩვენს კუთხეში განა-ღებულნი მუდლები ბევრია; ყველას შეუძლიან ამ გვარ საქმეს დაეხმაროს, მაგრამ მათგან მათგან პირად ინტერესებს უფრო ემსა-ხერბება. მათ შორის უკმაყოფილება, მტრობა, ქიშხობა, უთანხმოება ძლიერ გახშირებულია.

სასაფლაო არა აქვთ; ერთ მკედ-რს ამოადგებენ და მეორეს მარხა-ვერ. მღვდელს კი თავის მრევლისთვის გერ ჩაუკონებია, რომ ესო შეაკე-თონ და სასაფლაოსაც შემოეშობონ. არ იწუხებენ თავს მამები; ოღონდ გადაკ-რან ხან და ხან, შეიჭვივან საღმე და მტეს არას დაეძებენ. არ ეხატებთა ქრის-ტეს მიმამდებლებს ამ ნიარი საქციელი და გულ-გრილობა საქმისადმი. — ჩვენს კუთხეში ათი ათასზედ მეტი მსებერე-ბელია და წინა-საცავ-სამკითხველის ვერ ნახავთ. მიზეზი ამისა არის კიდევ გულ-გრილობა. ამას წინადაც ს. ბგვანში ვითომ დააარსეს უფსო სასმითხველო, რომელსაც ყოველად საშველით იმერეთ-ის ეპისკოპოსმა ოკო მანეთი შესწირა; დამარსებებმა ამ ფულით გამოიწერა გაზეტები და შემდეგ გაისტურეს საქე-თხველო საიქიოსკენ; დღეს ხსენებაც აღარ არის. აღბად, ასე უთხრეს წესის ავების დროს: ადარ იყავს ხსენება აზი-სოთა. მივიღად კუთხეში ბევრი იქნება თუ ათს ექმნება გამოწერილი გზებთა, თუმცა ინტელექტუალთა რიცხვი არა მცო-რია აქეთ. — ბამბის ფანსა ძლიერ დაიწია: ორი-სამი კვირის ვანში თუ შეიკვლები ეტეველებდნენ გამყიდველებს სამ მანეთად ფუას, ესლა გამყიდველები ეტეველებთან შეიკვლებდნენ და აღდევნენ ორ მანეთად, მაგრამ ძლიერ ნახობენ; ამ გვიარ, ვა-ჭრობა შეტრდა, ხალხი საღმე არჩევს ჩიხარებელ და ჰყავის ქანს (შეიღვ კვერ-ცხიბა) ერთ ახაზად. — დიდ სიძვირე აქეთ კვერცხისა: სამი შაურად იყიდება. ებრელებს დიდძალი კვერცხი გააქეთ, ჩვენ კი საქმელად გვენატრება.

კლავა მარხაველი.

პარტიულ სამკლსიო სამხინა და ოთხინა საზოგადოებისთვის.

25 წლის წინად იმერეთის განსვენე-ბული და სახელგანთ ეპისკოპოს გაბრიელ-ის მგალობლთა ხორის მარათა — ლოტბარობა ვიტყვით. ამ დროდგან მოვიდენ ხელი, სხვათა შორის, პართულ საეკლესიო გალობასაც, იმ აზრით, რომ რუსულ გალობასთან თანასწორად ქარ-თულადაც მგალობებინა ხორი.

თუმცა ჩემს ყმაწვილობაში წირვის და ლოცვის საგალობლები ვიცოდა, მაგრამ ეს არ გამოდა ჩემს სურვილის შესას-რულენლად, ამისთვის მოვიწყვი ქიხოში (ქვემო ქათხში) საუკეთესო საეკლესიო გალობის მღვდენი და მათის დახმარე-ბით გავიღე ნოტებზედ საეკლესიო სამ-ხინა საგალობლები. ამ საქმეში ბევრად დაემხმარა დეკანოზი ბილადლიანი (ბლა-ლოჩინად იყო მაშინ) სიმონ ბენაშვი-ლი, აზრად მქონდა შემდეგი: ჯერ დამეწერა ნოტებზედ სამხინა ქართუ-ლი ქართლ კახური საეკლესიო საგა-ლობლები და მერ ამ სამხინაზედ ამე-შენებინა ოთხინა. წაიღი ჩემი, შეძ-ლებს დადგარად, ავასრულე; დაესწერე სამხინა საგალობლები და მერ ამ სამ-ხინაზედ დავამარე ოთხინა, ისე კი, რომ ეროვნული კილო, თვისება და ტე-ვი არ შეეცალა; ჩემს თავს ზნეობრივ მთავლად ვიხატებ; ჩემს საგალობლებს-თვის ჩრეული ეროვნული თვისება შეე-ნარჩუნებია.

რაკი მგალობლთა ხორი რუსულ გალობაში გაეწურებენ (ეს ჩემი პირდაპირი მოვალეობა იყო), ხელი მოვიკიდე ქარ-თულ გალობასაც და ოთხინა საგალობ-ლები ვაგალობდები იმ დროდღე, ვიორე ეპისკოპოსობდა გაბრ. ეპისკოპოსი. გაბ-რიელის მოადგილეს ეპისკ. უსპარიონის დროს ლოტბარობას თავი დავანებე; ვავალობდები ამ წესით ერთ შაბათ-კვი-რას რუსულად და მეორე შაბათ-კვირას — ქართულად.

რაც შეეხება ჩემ-პირე ნოტებზედ და-წერილს საეკლესიო საგალობლების ღირ-სებას, ამაზედ მცოდნეთ რადენჯერმე გამოუთქვამთ ჩვენს ქართულ პრესაში თავისი აზრი, სხვათა შორის, მუსიკავაგალო-ზის მცოდნეებმაც, როგორც, მაგ. ბნმა კარგათვლია და ს. წერეთელმა; აგრედ-ეც რუსულ ვახუშტი ვლადიკავივის (ე-კანოზმა და სხვებმა. არც ერთისგან არ მსმენია, რომ ვთქვათ: აქ ქართული კი-ელო არ არისო, ან კი ჩემი აზრი არა იყო, თუ ეს ქართული კილოს დაცეა. (მხოლო-დოთხელ მშვეყმში ვილაკამ მიკვირნა: ესულ კახურად რათ ჰგალობ, აქ ხომ იმერეთიათა). გარდა ამისა, აი, შვილიც ვაწუროვდა, ქართულ გალობას ვა-წარმოებ იმერეთის ეპარქ. გაბრიელის საქლ. სასწავლებელში და აქაც (კვე-ბისისგან ბრუნდა და ამიფარდა) მსმენილთა-გან მკაყოფილებს ვეხადავი და ვხედავ. დაესწერე ნოტებზედ ყველა საგალო-

ბლები წირვისა, ლოცვისა, ცისკრისა, პარაკლისისა და მანაშვილისა. აგრედ-ეც ლექს-დღეების განსკადენი (ღირს არსა — ის მაგერი) და რამდენიმე ტრა-პარია. დიდი ხანია, რაც ზემოხსენებული საგალობლები, — როგორც სამხინა, ისე ოთხ-ხინა, — მხად მქონდა და დღესაც მაქვს თეთრად — სუფთად დაწერილი, მაგრამ დაბეჭდვის ვერ ვეღარს; ვერ ვეღარსე უფრო ვიკრამ, რომ ერთმა ცლამ მაზარა და ბეჭდვის საქმე ვეღარ განვარტე. აი საქმე როგორ იყო: წარ-ღულ წლებში ჩემის ხარკით დაბეჭდვარ მხოლოდ 400 (ოთხის) ცალი წირვის საგალობელი და ეროვნული სიმღერები. ოთხის ცალის დაბეჭდვაში მივეცი ბნ-ტოს ოთხ-ასი მან.; აზრად მქონდა, ამას გავყენე და შვერვილი ფულით მე-რე სხვას გამოეცემ-შვიტა. ჩემი სურვილი არ ამისრულდა: ვისაც გავუბეჭდენ და ვინც წაიღო დაბეჭდული ნოტის რვეუ-ლი, ჩვენთვის აღარაფერი ჩაუხარებიათ. 60 ცალი გარში წაიღეს, 10 სენაკში, 6 სილადში, 25 ცალი კიდევ გარში ერთმა მასწავლებელთაგანმა, რომელმაც მხოლოდ ათი მან. კი გამომიგზავნა და სხვამ ჩაიღო; წყალი დალია (თვითვე-ლით ცალი ღირდა 1 მ. 60 კაპ.), 20 ცალი ვეიროლაში და ამდენ გაეცემულ ნოტებში მხოლოდ ათი მან. მივიღე. აგრედ-ეც სმერე წერილიც გავგზავნე, მაგრამ რადგან არაფერი გამოდდა, მეც თავი დავანებე. მხოლოდ პირნათლად დარჩნენ ტფილისში წამდებნი, სხვათა შორის, ალ. მირიანაშვილი, რომელმაც წაიღო სამოცი ცალი და ზვედარი ფული დრო გამოშვებით გამომიგზავნა. ასე უფე-მურიად ჩაიარა ჩემმა გამოცემამ და ამით ჩემი გეგმაც ჩაიფულა. კიდევ ვაგებდავდი ჩემის ხარკით გამოცემას, როგორც სამ-ხინაისას, ისე ოთხინაისას, რომ გველ-სიგება და სასწავლებლებში შეიტანდნენ და ზარალს არ ენახებოდ. მაგრამ... კარ-ბები დაზურულია, რადგან ქართულს არა სწავლობენ... ტყუილად არ ჩივის გაზ. «ივერიაში» ბნ-სანო: ახლად მოკლე-ნილი ფარისებრი, რომელთაც საყუ-თარ სამშობლოში კიტრის ფასიც არ ჰქმნდნენ. ქართულ ეკლესიის დღონდ-ბით თავიანთი ჰიას ახარებენ და ამავე დროს თავიანთებში იძენენ მამულიშვი-ლობის სახელსა, ოღონდაც! არქანს კაცმა? დიდი ხანია, რაც ქართულ ეკლესიებში ქართული გალობა დავუცა და აღდგენის ქირისუფალი არ ჰყავს. ქართული საყლე-ლი საგალობლები დიდად სჭირია, თუ დიბეჭდ, იმედია სარგებლობას მოუ-ტანს ჩვენს ეროვნულ საქმეს. მოთხოინე-ლებაც სსეზოად არის. ხშირად მიხიბვენ-დომინარი საგალობლებს და მეც შემდგენის დავაგებ ხელს ვუბრავთ, მაგრამ ყველას დაეკმაყოფილება ხელთ-ნაწერებით შეუძ-ლებელია, რადგან საგალობლების გავა-წერა შრომასა და დროს ითხოვს. ორის წლის წინად შეტერბურგით დაბეჭდვ-ორმოციოდ ცალი. მოკლე ხანში ყვე-

საქართველო

რიონ-გაღმის კუთხი.
ამინდები. — უგზობა. — გატრუბული იმედი.
— ჩემი გატრუბული მდგომარეობა. — გზის იჯარით გაცემა და შეწირულობა — ეკლესიის დატოვების შეუკლებლობა და სასაფლოს უქონ-ლობა. — სამთხველო და თხინად-გაზეთების მიერე რიცხვი. — ბამბის ფანის დაცემა. — კვერ-ცხის სიძვირე.
დეკემბრის პირველ რიცხვიდან ჩვენსკენ

ფელეტონი

სადაღის ბე.

ქუთუი და ცხად ადგმა ქართველი უიცი მწე-რადგან. — ტოფლი სისტიკი დიდი სი-და მონიშნა მოდელური ქართული სცენაზე. — ლეკუ-რი გაგვიწყდება და უხუნდარა შემოგვატყ-ს.

როგორც ქართველი არტისტისთვის სცენაზე რუსული მხივითი ლაბარაკი დიდი ცოდა არაა, ისე აწინდელი ქართვე-ლი მწერლისთვის ქართულის ენის უტო-ლიანობა დიდი დანაშაული არ ყოფილა და თუ განსაზღვრეთ, არც მის უმეტე-სი, რასაც ხოლმე ყმად აიღებენ და წყალს გაატანენ, ე. ი. ილიაბრაქებენ; და მერმე მშვიდობით.

ღიბს ილაბარაკენ, მაგრამ საჯაროდ, სამოედნოდ კი არა, როგორც თვითონ დაზარალი სომხურად (პრპარაკი) შეიღოს და ქართულად შეიღოსა მტკუნელებსა ნიშ-ნებს, არამედ შინაურად, წაჭრულებით.

ისეთი ნაწილის სამხივლებად, როგორც დღევანდელი ქართველი მწერლის უტო-ლიანობა, მითხველი საზოგადოება ჯერ საუბეროდ არ დაგვაბდებია და კერ-ძოდ ნასწავლ კაცთაგანნი ზოგიერთნი ჯერ იმდენად უღიზიან არიან, რომ ზედ მოსულ უმცრებასთან ვერს გამზ-დარან.

სწორით ასე მოუვიდა ქუთუი მწე-რადგან: ადგა და ყმად აიღო დეკემბ-რის 11 ივერიაში. მწერლობა რაკი ერთ-

რალმა ჯერ შევიდა საცემბით, რომ ქართული სწავლა, რომელიც დღეს მოს-პობილია, უნდა აღსდგეს ძველთან მიანც, კაცობი გაუწყუტელი, მის იმ ძარღთან რომელიც ჯერ კიდევ ჩქეფს სიკოცხ-ლის მომასწავლებელ თბილი სისხლი და რომელიც აწინდელ დაწყალმანკებულ ქართულ მწერლობას განაახლებს და აღაორძინებს.

კარდაშული ცხოვრება საქართველოს არც ქალაქობრივს თავისუფლების დროს მკვერბობა და არც ესლა სძლეს, თუმცა დამოკიდებულ, დაბეჭდვებულ არის. უცხოთა შეწყნარება იმ ზომამდ იყო-და, რომ ყოველგვარ, რაც მისი იყო და სხვას არ ეკუთვნოდა, უტყობ, საუცხო-ვი იყო მისთვის როცა თვალში მოუვიდო-და. ესეც რომ არ ყოფილიყო, რა გა-საკვირველი იქნებოდა, სომეხი, ბერძენი და სხვა და სხვა თესლ-ტომის კაცი მოსულუდნენ, დასახლებულ იყვნენ ჩვენ ქვეყანაში და ჩვენი თანამამულშვილი გამხდარიყვნენ, როცა ისეთი ურთიერთ-ობა იყო მათ შორის, ამ გვიარნი ყოველან-დური ხშირად ჩვენი მომეც სომეხები ვხედავთ არიან უფრო კი ქართული სკე-ნის მოყვარენი თუ წერთ და თუ თამა-შით. ტელავსკა დასტრავსკა აღლია, ეს გარემოება მოუტყანია და დასძენს, ზოგიერ-თების გასაჯერებლად როდი ეწერთა. სისითხის კი არა, ვინ ვინ შექმნიდა, აზა-მედ თითონ ის ვინ არის, და ვის ანუ ვის ემსახურება თავიიი მოლავეწიო-ბრც სტესსელი და არც კეროპე წინდა

სისხლის შვილები არ არიანო, მაგრამ ვინ იტყვის, რომ პირველი რუსების, ხო-ლო მეორე იაზონის ერთგული მამული-შვილი არ იყოს. დიამატურკები, ანტო-ნოვი და აზონი და არტისტები ბარხე-დარიანი, მირალიანი (გუდევანოვი), საფა-აროვის ქალი, თამაზოვი, გალუსტოვი და სხვანი შამამდგომლობით თუნდაც სომეხ-ები იყვნენ, დღეს ქართული სათავტრო ხელთაგანის მოქირახხლებულ ითვლებიან, და ნუ თუ ვინც ქართული სკენის შეე-ნება და სახლობა, ის ქართველი არ იყოს. ენალტის ავტორია ნიჭიერი და სახლო-განი მწერალია რუსულის სათავტრო ხე-ლოვნებისა, თუმცა ქართველია სისხლი-ანა, მაგრამ ქართველი მწერლად მაშინ ჩაეთე-ლია, როცა ქართულ დარბას შესძენის ისეთსავე მარგალიტა, როგორც ელოა-ტია. ეფევი თქმის იმ მცენებრათთვის, რომელნიც შამამდგომლობით ქართველი არიან, მაგრამ სხვა ერთა სახელწერო მწერლობას ამდღებებენ თავიანთი მო-დაწევაობით.

უმეკველია, თუ ვინმე არა ქართველი ქარ-თელობის სახელს და დღებდას ემსახე-რებდა მისი ენისა და ხელთაგანის განვი-თარებთ, ასეთი მოღვაწეობა ნამდვილი შემენაა, მაგრამ უხუნდარს შემოღობით რამე შეგვიძინოს, რა საკვირველია, სასა-ხლოა ძლიერ შეგვიძინოს.

ცეკვი ერთნაირი გრძობის გამოხე-ტულია და ჩვენებური ლეკვი რომ ვეილოთ, ხომ ნათლად გამოვცხატება

გრძნობა სიყვარულისა მოთამაშე ქოლავ-ის დაღვის, შემოვლის და ჩამოვლის დროს, რამდენად მიმზიდველია ლეკური თავისი შინაისით, იმდენად მარტებელი და საზოხლოა შესხვლად. ამ ცეკვის ში-ნაარსი, მდებარეობა რომ ვთქვათ, ნდომის, საღერდლის ამშლილია, რადგანაც მარტო ქალი გამოიღეს და გულ-მკერდის და მზრე-ლის უშნოდ რხევით და ვერს ურცხვად ქნეთი ცდილობს თავის მოწონებას. ეს ცეკვა თათრულია და, უკაცრავად მე-თხველოთ, დიდ ოჯახებში სანმარბელი. მიღი და ნუ დაეწყება გული, როცა უხუნდარს საეკვეთად ქართველი ქალი გამოიღეს საჯაროდ დარბასილო დიდ გამოვლილში, როგორც წერა კიხების გა-მარცხლებლის საზოგადოების სასარგებ-ლოდ გამართულ სიამოზოზო მოხდა დეკემბ. 20 და შობის ხის ერთ საჯარო საღამო-გულში წინ. დარწმუნებული ვარა, ამ ცე-კვის შინაარსი რომ იცოდენ ქართველი ქალებმა, სათავილოდ მიჩნევენ. მაგრამ აღბად გაუგონაოთ, კარგი არისო და თვითთავ უნახებო ტყუილის უკანასკნე-ლი გამოვენის დროს მუშად სის საგან-გებო ფარდლები უხუნდარს მაცეკვარი. წახდეს დროება და ასე. ქართველი ქალმა ლეკური დაივიწყოს და საჯაროდ იცეკვოს ნდომის, საღერდლის ამშლილი უხუნდარს. ვაი სირცხვილო, ვაი ნა-მუსო!

